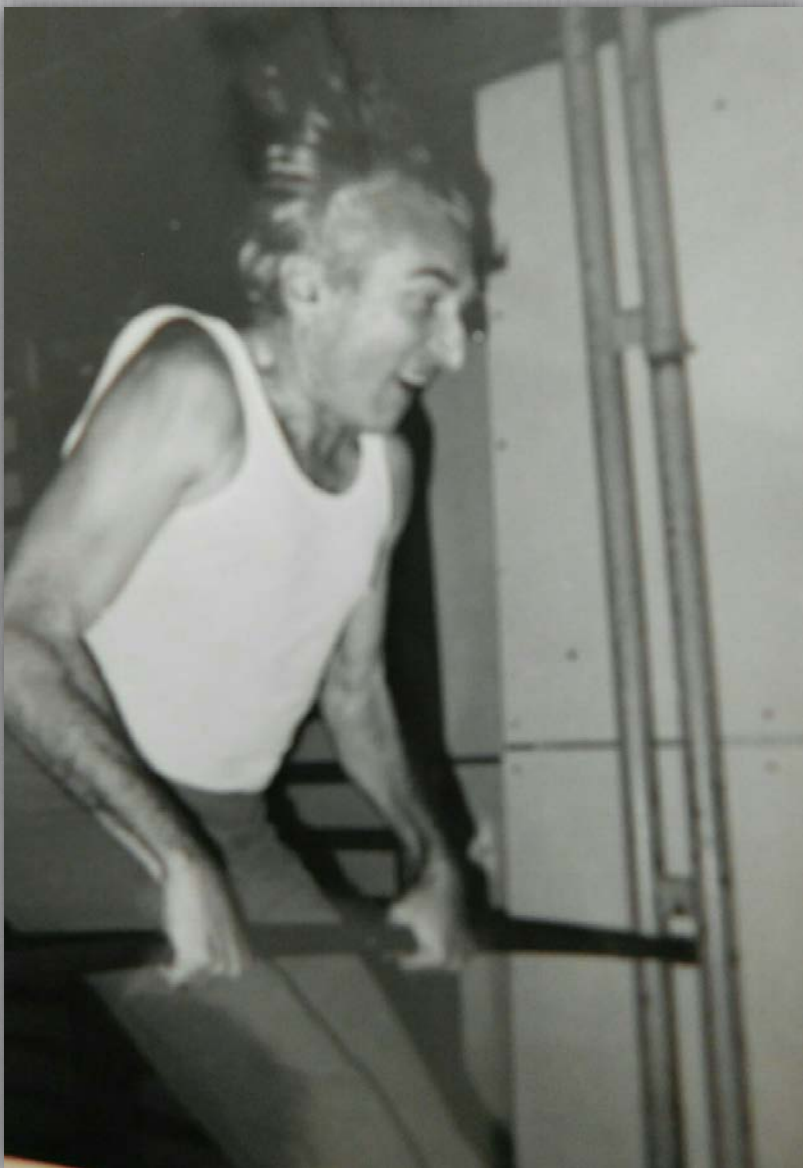

ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH ROBERTA BIRNBAUMA

Jeho
sportovní
duch se
drží až
doteď

▲ Robert v dětství

KAPITOLA PRVNÍ: DĚTSTVÍ

- pan Robert Birnbaum se narodil 20.3.1929 v Puklicích u Jihlavy
- matka pracovala jako učitelka ručních prací, otec jako správce tamního velkostatku
- dětství měl převážně plné dobrých vzpomínek
- od útlého věku navštěvoval tělovýchovnou jednotu Sokol

**Puklický zámek,
kde v dětství bydlel**

**Loucká škola,
kam chodil od šesté třídy**

KAPITOLA DRUHÁ: NACISTÉ

- v roce 1939 přišli pro jejich rodinu nacisté
- byl odveden jak Robertův otec, tak jeho babička
- prastrýc vzdoroval nacistům hladovkou, která ho po 10 dnech stála život
- Robert se nikdy nedozvěděl pravý důvod, proč byl jeho otec odveden
- po obci se ale šušovalo o tom, že spolumajitel místního velkostatku sympatizoval s nacisty a otce udal
- sám poté utekl neznámo kam
- lidé se nejdříve od Robertovy rodiny odvrátili, aby náhodou neměli také problémy
- poté se ale vztahy urovnaly

NAŠE REAKCE:
„Nedovedeme si ani představit, co musel Robert zažívat. Děly se hrozné věci.“

Současná „polytechna“,
kde býval okresní soud

PAMÁTNÍK OBĚTEM DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY V PUKLICÍCH

- mezi oběťmi je i Robertův tatínek, který zemřel roku 1941
- památník se nachází na puklické návsi

KAPITOLA TŘETÍ: STŘEDNÍ ŠKOLA A OSVOBOZENÍ

- začal studovat během druhé světové války na průmyslovce v Brně
- jedna z horších vzpomínek na tuto dobu byla ta, když jeli kopat zákopy
- školy pak zůstaly zavřené až do osvobození Brna
- 1.5.1945 studenti konečně usedli do školních lavic
- po osvobození se Robert vydal na cestu – nejspíše na nejhorší cestu jeho života
- jako nerozvážný mladík si neuvědomil, že Jihlava a okolí ještě není osvobozená, a tak projížděl přímo přes válečnou frontu
- osvobození tedy prožil nadvakrát: jednou v Brně a podruhé s maminkou
- střední školu ukončil maturitou

NAŠE REAKCE:

„Jaké to asi bylo, projíždět přes bojové pole?“

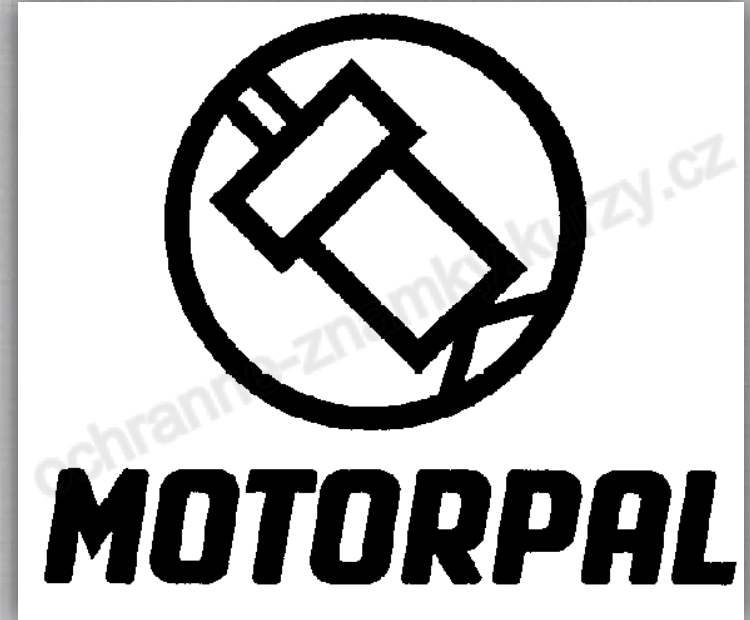
**Tak dnes vypadá
průmyslovka, kam Robert
chodil na střední**

KAPITOLA ČTVRTÁ: PRVNÍ PRÁCE A KSČ

- aby mohl pomoci mamince, místo na vysokou školu vedly jeho kroky do firmy Pal (od roku 1949 Motorpal) v Jihlavě a později si školu dodělával při zaměstnání
- podmínka nástupu = vstup do KSČ
- společně s bratránkem vstoupili, Robert byl ale při prověrkách vyškrtnut
- nejdříve zastával pozici konstruktéra, před důchodem funkci asistenta podnikového ředitele

NAŠE REAKCE:

„Nezávidíme Robertovi, že kvůli jeho situaci nemohl dále studovat. Ale chápeme ho.“

KAPITOLA PÁTÁ: SLET A KULACI

- v únoru 1948 mu bylo teprve 19 let
- nevnímal ani tak změny v politice, jako ohrožení XI. všesokolského sletu, na který pilně nacvičoval
- jedenáctý slet se nakonec uskutečnil, následující byl ale režimem zakázán
- stejný rok se změnila i situace v Sokole - postupně přešel pod Československou tělovýchovu
- osobně ho nejvíce dotkla situace v Puklicích, když jeho kamarádi byli vystěhováni (tzv. kulaci)
- díky členství v Lidové straně zažila v této době maminka opět strach z lidské zloby a nenávisti

NAŠE REAKCE:

„Nevíme, co bychom dělali, kdyby nás znenadání vystěhovali.“

KAPITOLA ŠESTÁ: VOJNA V KANCELÁŘI A RODINA

- v roce 1951 nastoupil na vojnu
- dostal skupinu CD = není vhodný pro boj v terénu
- vojnu prožil v pozici písaře, kartografa a kresliče
- roku 1954 se oženil s jeho manželkou, se kterou žije dodnes – seznámil se s ní kde jinde, než právě v Sokole
- vychovali spolu dva syny, kteří se stejně jako jejich rodiče věnují sportu
- jejich vášeň k cyklistice dokonce dosáhla až na olympiádu
- aby se mohl nadále věnovat sportu, vstoupil znovu do strany
- díky tomu získal byt, ve kterém spolu s manželkou žijí dodnes

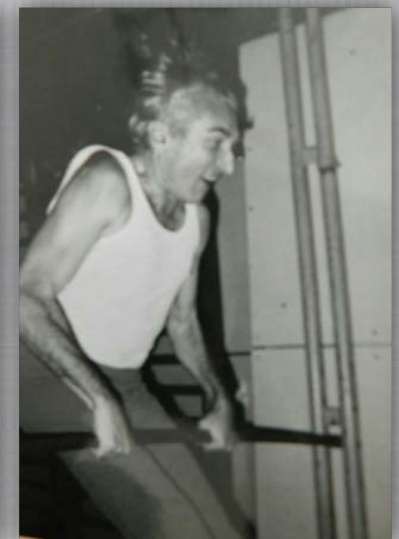
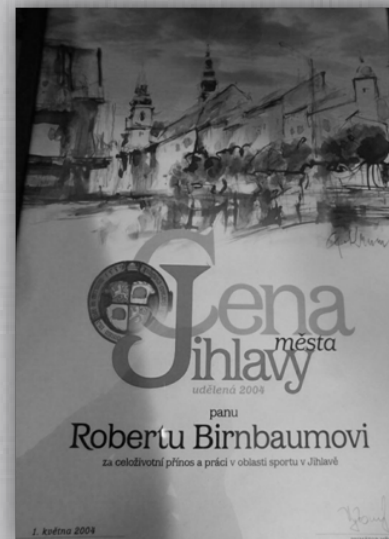

NAŠE REAKCE:

„Ani jsme neměli tušení, že bylo možné vojnu prožít v kanceláři. Ještě, že vojna už dneska není.“

KAPITOLA SEDMÁ: SPORTOVNÍ ŽIVOT

- v roce 1955 začal pracovat v ČSTV a nacvičovat na první spartakiádu
- nejvíce se Robert zaměřoval na rekreační tělovýchovu
- fotbal = celoživotní zájem – aktivní i pasivní, první brankář Spartaku Jihlava
- Robert se účastnil všech spartakiád, buď jako účastník, a nebo organizátor
- za jejich organizaci získal mnohá ocenění (nejvíce si váží Ceny města Jihlavy)
- v ČSTV pracoval do 82 let
- jeho sportovní vzor – Emil Zátopek, ve fotbalu Josef Bican a František Plánička, které znal osobně

JOSEF BICAN
fotbalový útočník

Hrál za Slávii, pocházel z Vídně.
V roce 1998 po něm byla
pojmenována planetka –
Pepibican. Robert proti němu
chytal.

FRANTIŠEK PLÁNIČKA
fotbalový brankář

Jeden z nejlepších brankářů
světa. Známy je jeho výrok:
„Penalta se nedá chytit, dá se jen
špatně kopnout.“ Zemřel v 92
letech. Robert ho znal.

EMIL ZÁTOPEK
atlet

Čtyřnásobný olympijský vítěz
původem z Kopřivnice. Jeho
výrok o sportu: „Je to hranice
bolesti a utrpení, která dělí
chlapce od mužů.“

CÍLE SOKOLA SE ROVNAJÍ ROBERTOVÝM CÍLŮM

- v roce 1934 se nashromáždilo dostatek peněz na stavbu Sokolovny, o rok později byla vystavěna
- pro své demokratické a vlastenecké postavení byl Sokol několikrát pronásledován (při obou světových válkách byl zavřen)
- postupně začal Sokol upadávat
- Robert ho ale podporoval svou účastí po celý svůj život

ROBERTŮV ŽIVOT NA MAPĚ

LEGENDA:

- 1 – zde se Robert narodil, chodil do školy a Sokola, a bydlel tu
- 2 – sem Robert chodil od 6. třídy
- 3 – v Brně se nachází Robertova střední
- 4 – tady Robert žije dodnes

Vyskytná nad Jihlavou

523

59

4

JIHLAVA

602

E59

Kostelec

Vílanec

1

Puklice

2

Luka nad Jihlavou

Bitovčice

Jamně

3

Studnice

**DĚKUJEME PAMĚTNÍKOVI ZA
OCHOTU SDĚLIT SVŮJ ŽIVOTNÍ
PŘÍBĚH...**

Tvůrčí tým:

PREZENTACE Jakub Kos
ŽIVOTOPIIS Vojtěch Šoula, Jakub Kos
SCÉNÁŘ Jakub Kos
FOTOGRAFIE Vojtěch Šoula
KREATIVNÍ NÁPADY Vojtěch Šoula,
Jakub Kos

**Děkujeme také paní učitelce
Jiřině Nápravníkové.**